herními konzolemi. „Vyplácí se nám to. Speciální prostory bývají z většiny zaplněny. Značný zájem je o podpisy hráčů nebo dětský koutek," chválí si projekt sparťanský mluvčí Ondřej Kasík. „Velkým lákadlem je zlevnělé vstupné. Děti do 15 let v doprovodu dospělého za 20, dospělý dá 140 korun."

Je to líbezná představa. V jednom sektoru vybarvují dětičky omalovánky, ve druhém vybuchují světlice a ostří hoši v kolektivním rauši vulgárně hulákají, případně něco ničí. Jeden by z toho mohl být lehce zmatený – kde že je ten dětský koutek?

Já nevidím. Já jo

Nač by sloužilo kino s lacinými lístky, libovým občerstvením a přepychovým vybavením, kdyby nešlo vidět na plátno a po konci Pánu prstenů byste věděli jen tolik, že to bylo barevné a s pěknou hudbou?

Nejlepší výhled na hrací plochu skýtá Eden. Neomezují ho žádné zábrany, nepohodlná vzdálenost ani ploty podél hřiště. Diváky v první řadě od fotbalistů dělí jen nízká zídka. „Pokud bude mezi diváky a hřištěm plot, tak se na něj vrhnou a začnou jím cloumat. Když tam není, jde pouze o psychickou bariéru, ale ta je paradoxně silnější. Člověka víc zarazí," myslí si Martin Kotík, architekt Edenu.

Nadprůměrné panoráma na fotbalová dramata či estrády se otevírá z tribun většiny ligových stadionů v Česku. Za prasklé brejle to stojí jen v Hradci Králové a v Plzni. Na vině je v obou případech příliš velký odstup od trávníku.

„Máme tu docela dost širokou atletickou dráhu a pak ještě chodník. Pro lidi to žádná paráda není a hráče taky víc baví a je to větší adrenalin, když je skříplej v diváckém kotli," vykládá Pavel Horváth.

Fandové v těch místech aspoň oplývají bohatší fantazií. Spoustu akcí z té dálky přehlédnou, takže si je domýšlejí a vylepšují. To však platí jen u optimistů.

Přejme lize hezké stadiony. Ale hlavně diváky. Ať se za padesát let rozvalují v hledišti třeba v posteli a opakovaný záznam běží trojrozměrně, ale drahý Pane, velký fando fotbalu, kéž lidi houfně chodí i do zpustlých ochozů a vidí z nich náramné kličky a góly. Nedopusť, aby to bylo obráceně. K čemu skvostný stadion, když by to tam mastila jelita?

ZBYNĚK VESELÝ
Sport MAGAZÍN
redaktor
Sport Magazínu
zbynek.vesely@deniksport.cz

JAK JSME BODOVALI LIGOVÉ STADIONY

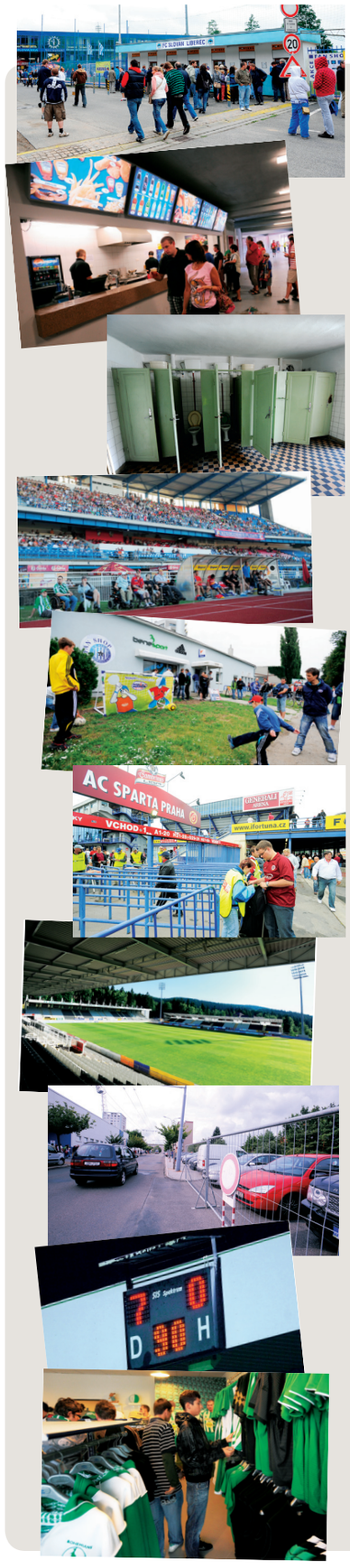

V 10 kategoriích, nejvyšší známka 10, nejnižší 1

1. VSTUPENKY
Odpovídá výše cen síle zážitku? Panují fronty? Jaké klub nabízí slevy a další výhody?

2. OBČERSTVENÍ
Nejen ceny, ale i kvalita a pestrost sortimentu, rychlost služeb a dostatečný počet členů obsluhy.

3. HYGIENA
Čistota sedadel i WC a jejich počet. Tvoří se fronty v poločasech, převažuje štítivost nad pohodlím?

4. KOMFORT
Zastřešení, útulnost a počet sedadel, nekuřácké zóny, dětský koutek, péče o handicapované návštěvníky…

5. ATMOSFÉRA
Síla zážitku, vtáhnutí do děje, nálada na stadionu, zábava.

6. BEZPEČNOST
Pečlivost prohlídek u vstupu, dohled členů security na tribuně, dostatečné oddělení od sektoru hooligans.

7. VÝHLED
Kde brání atletická dráha, ploty či sítě, kde naopak pomáhá strmá tribuna a těsný kontakt s hřištěm.

8. PARKOVACÍ ZÓNY
Jak daleko od stadionu, počet míst, (ne)poplatky, na asfaltu či blátě…

9. INFORMAČNÍ SERVIS
Kvalita tištěného bulletinu k zápasu, pohotovost hlasatelů, projekce na tabulích.

10. SUVENÝRY
Pohodlí při výběru v obchodě či stánku, rozmanitost a ceny zboží, doprovodné soutěže.

SPORT33_004.indd 10 16.8.2010 17:11:03